

INTRODUCCIÓ

- El Misteri de l'entrada de Déu mateix a la nostra història és tan gran, que només té cabuda en allò que és pobre i petit: un infant nascut en pobresa...
- Per això cal una predisposició "contemplativa" des del silenci, per deixar-se amamar pel Misteri que és inabastable.
- La comunitat de Lluc va narrar de forma catequètica el fruit de la seva experiència contemplativa del Misteri. Va aconseguir d'explicar allò que és impossible de fer. Els estem profundament agraïts. Ara nosaltres, a través de la lectura i escolta de les seves paraules, voldríem accedir al mateix Misteri que va originar i motivar aquesta narració.
- Ignasi ens proposarà d'entrar-hi escoltant amb atenció "la història", immergint-nos-hi amb la "vista de la imaginació" per poder "veure les persones", "escoltar què diuen", considerar i mirar "què fan".
- Ignasi però, és tan agosarat, que ens suggereix la millor manera de disposar-nos a contemplar el misteri del naixement de Jesús: diu que ens endinsem en l'escena *fent-me jo un pobret i indigne esclauet*. En un to "diminutiu", delicat, com qui fretura per posar-se a la disposició de Maria, Josep i el fill per ajudar, per fer el que calgui, des del silenci i la discreció.
- L'esmalt de gran bellesa, de la porta del sagrari de la Cova de Manresa on Ignasi va fer la seva experiència personal dels Exercicis, ens presenta el "pelegrí", pobre i indigne esclau, agenollat, en actitud d'oferiment... Una imatge que avui ens ajudarà a pregar...
- L'horitzó d'aquesta pregària és el misteri de la salvació de tots i cadascun de nosaltres. Diu Ignasi: *per tal que el Senyor sigui nat en summa pobresa, i, al cap de tants treballs, de fam, de set, de calor i de fred, d'injúries i afronts, per morir en creu, i tot això per mi*. Tot això per mi! ... i és que tu i jo, i cada persona, amb el seu nom concret, en som la causa i la raó d'aquest aterratge del Fill de Déu al nostre món. Tant de bo si el Senyor ens concedia d'entendre aquest "per mi"...
- La pregària la encapçala una petició, que s'anirà repetint des del fons del cor al llarg de tota la "contemplació": és el gran do de Déu que Ignasi es deleix d'aconseguir: *coneixement intern del Senyor, que per mi s'ha fet home, per tal que més l'estimi i el segueixi*. Aquest és el fruit de la contemplació: conèixer, estimar, seguir... Jesús, el Senyor, nascut en pobresa "per mi".

CONTEMPLACIÓ DEL NAIXEMENT EXERCICIS DE ST. IGNASI

Oració preparatòria: *Demana gràcia a Déu nostre Senyor per tal que totes les meves intencions, accions i operacions siguin purament ordenades al servei i lloança de sa divina majestat. (46)*

El primer preàmbul és la **història**; i aquí serà com des de Natzaret sortiren Nostra Senyora, gràvida de quasi nou mesos, com es pot meditar piadosament, asseguda en una somera, i Josep i una serventa, duent un bou, per anar a Betlem a pagar el tribut que Cèsar carregà en totes aquelles terres. (111)

Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot l'imperi. Aquest cens va ser anterior al que es féu quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la seva població d'origen. També Josep va pujar de Galilea, del poble de Natzaret, a Judea, al poble de David, que es diu Betlem, perquè era de la família i descendència de David. Josep havia d'inscriure's juntament amb Maria, la seva esposa. Maria esperava un fill.

Mentre eren allà, se li van complir els dies i va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb

bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se.

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué:

--No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora.

I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant:

--Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima.

Quan els àngels els deixaren i se'n tornaren cap al cel, els pastors deien entre ells:

--Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber.

Hi anaren, doncs, de pressa i trobaren Maria i Josep, amb el nen posat a la menjadora. En veure-ho, van contar el que els havien anunciat

d'aquell infant. Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que deien els pastors. Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit: tot ho van trobar tal com els ho havien anunciat.

Quan van complir-se els vuit dies i hagueren de circumcidar l'infant, li van posar el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare (Lc 2,1-21)

El segon, **composició veient el lloc**; serà aquí *amb la vista imaginativa* veure el camí des de Natzaret a Betlem, considerant la llargària, l'amplària, i si és pla o passa per valls o costes el tal camí; així mateix mirant el lloc o espuga del naixement, com de gran o de petit, de baix o alt, o com estava aparellat. (112)

El tercer, **demanar el que vull**: serà aquí *demanar coneixement intern del Senyor, que per mi s'ha fet home, per tal que més l'estimi i el segueixi* (104. Cfr: 113)

El primer punt és **veure les persones**, a saber, veure nostra Senyora i Josep ... i el nen Jesús després de ser nat, *fent-me jo un pobret i indigne esclauet*, mirant-los, contemplant-los i servint-los en llurs necessitats com si present m'hi trobés, amb tot acatament i reverència possible; i després reflectint en mi mateix per treure'n algun profit. (114)

El segon: mirar, advertir i contemplar **el que parlen**; i, reflectint en mi mateix, treure'n algun profit. (115)

El tercer: mirar i considerar **el que fan**, així com és el caminar i treballar, per tal que el Senyor sigui *nat en summa pobresa*, i, al cap de tants treballs, de fam, de set, de calor i de fred, d'injúries i afronts, *per morir en creu*, i *tot això per mi*; després, reflectint, treure'n algun profit espiritual. (116)

Finalment s'ha de fer un **col·loqui**, pensant el que haig de parlar a les tres Persones divines, o al Verb etern encarnat, o a la Mare i Senyora nostra, demanant segons allò que sentirà, *per més seguir i imitar el Senyor* nostre així novament encarnat, dient un parenostre. (109 Cfr 117)

CANTS

- **Tu ets qui es crida** i en silenci venim
- **Déu és veu infinita**/ i el cor del meu cor
- **El Senyor és aquí** i ens dóna la pau/L'esperança per sempre/ la fe i l'amor.
- (1) Els àngels allà a la glòria/la nova canten amb goig,/ i el ressò de les muntanyes/ espargeix son cant d'amor./ **Glòria in excelsis Deo, Glòria in excelsis Deo**. (2) Una Verge a l'establia/ ha infantat el Fill Diví,/ ens ho diu amb alegria/ aquest cant de mitjanit. (3) Correm-hi, pastors, correm-hi/ a besar son front de neu,/ bo i dansant, tots plens de joia/ d'aquest cant que sona arreu.
- (1) **Santa nit**, plàcida nit,/ els pastors han sentit,/ l'al·leluia, que els àngels, cantant,/en el món han estat escampant:/ El Messies és nat, el Messies és nat./ (2) Santa nit, plàcida nit,/ ja està tot adormit,/ vetlla sols en la cambra bressant,/ dolça mare que al nen va cantant:/ dorm en pau i repòs, dorm en pau i repòs. (3) Santa nit, plàcida nit,/ el Jesús tan petit,/ és el Déu, Ser suprem poderós,/en humil petitesa reclòs,/ per l'home redimir, per l'home redimir.
- (1) **Maria ja té un fill**, quin goig!/ Maria ja té un fill/ Maria ja té un fill,/ Maria ja té un fill, quin goig! (2) Jesús és el seu nom, quin goig! (3) Ell neix en un pessebre, Betlem (4) Al cel els àngels canten de goig (5) Els mags li donen culte, és Déu.